

Kinder- en Jeugdboeken

Zondagsschoolboekjes

Recensie

Auteur: S.M. van der Galiën
Titel: Eenzame wolf
Druk: 1
208 blz.

Het tegenovergestelde moeten wij helaas zeggen van de "Eenzame Wolf-serie" in drie delen door S.M. v. d. Galiën. Eenzame Wolf, een jonge Indiaan met bijzonder veel durf en moed, waagt het zelfs in te gaan tegen de medicijnmannen. Een jongen en een meisje, enige overlevenden na een overval, neemt hij in bescherming en brengt hij naar hun vader, waardoor hij zich het misnoegen van zijn stam op de hals haalt en uitgestoten wordt. Hieromheen spelen zich natuurlijk nog vele avonturen af. Van dit deel valt weinig slechts, maar ook weinig goeds te zeggen. Het goede gaat de kant uit van trouw en vriendendienst, het slechte die van wreedheid, wraakzucht, moord en doodslag... In deel twee, De jacht op het rode paard, staat Eenzame Wolf in dienst van de blanken. Zijn stam heeft intussen de strijdbijl opgegraven, aangezien de blanken zich niet aan de afspraken houden. Eenzame Wolf, door zijn stamgenoten als verrader beschouwd, tracht de vrede te herstellen. Hij raakt in de macht van de Pawnees, zijn doodsvijanden, weet wonderbaarlijk te ontsnappen en belandt tenslotte op zijn hengst Rode Donder en vergezeld van een hele kudde mustangs, bij zijn stam. Als held wordt hij weer in haar midden opgenomen. Zeer spannend verteld, al wordt het bloedig bedrijf van kogel, pijl en tomahawk al te vlijtig beoefend. Konden we bovenstaande delen nog toelaatbaar achten, Eenzame Wolf en de sprekende boom moeten wij ontraden. Meer nog dan in de voorafgaande boeken wordt wreedheid uitgestald. Ook de suggesties over de behandeling van de blanke vrouwen door de rode broeders kunnen gemakkelijk ongewenste voorstellingen bij de jeugd oproepen. De strijd tussen blanken en roodhuiden is een van haar laatste beslissende fasen ingegaan. Voortdurend worden convooien blanken aangevallen. De Indianen willen niet luisteren naar Eenzame Wolf, en al zijn pogingen tot bemiddeling zijn vruchteloos. Eerst na een wrede slachting leert o.a. de Cheyennestam het hoofd te buigen. Ontegenzeggelijk spannend, maar overmatig wreed. Dit soort Indianenlectuur kunnen we gerust missen. (p. dl. geb. f 4,90)

IDIL-gids voor de jeugdlectuur, 1956-57
